

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 3:16-17 ¹⁶“Neboť tak Bůh miluje svět, že dal [svého] jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal [svého] Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn.

Jan 8:3-5 ³Tu [k němu] učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed ⁴a řekli mu: “Učiteli, tato žena byla přistižena při činu cizoložství. ⁵V Zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?”

Jesus looked for a moment upon the scene,—the trembling victim in her shame, the hard-faced dignitaries, devoid of even human pity. ... He read the heart, and knew the character and life history of everyone in His presence. These would-be guardians of justice had themselves led their victim into sin, that they might lay a snare for Jesus. DA 461.1

DA – Touha věků 461.1 Ježíš chvíli hleděl na třesoucí se zahanbenou ženu a na přísné tváře hodnostářů, v nichž nebyla ani trocha soucitu. ... Četl v jejich srdcích, znal jejich charakter i život. Tito samozvaní rádoby strážcové spravedlnosti sami svedli svou oběť k hříchu, a připravili tak past, do které chtěli Ježíše chytit. (srv. TV 294.4)

Jan 8:6-11 ⁶Těmi slovy ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se však sklonil dolů a psal prstem po zemi. ⁷Když se ho nepřestávali ptát, vzpřímil se a řekl jim: “Kdo z vás je bez hříchu, ať na ni první hodí kámen.” ⁸A opět se sklonil a psal po zemi. ⁹Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, [zahanbení ve (svém) svědomí,] starší nejprve, až tam zůstal on sám a žena, která byla uprostřed. ¹⁰Ježíš se vzpřímil a řekl jí: “Ženo, kde jsou [tvoji žalobci]? Nikdo tě neodsoudil?” ¹¹Ona řekla: “Nikdo, Pane.” Ježíš řekl: “Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš.”

Her heart was melted, and she cast herself at the feet of Jesus, sobbing out her grateful love, and with bitter tears confessing her sins. DA 462.1

DA – Touha věků 462.1 Srdce se v ní pohnulo dojetím a ona se vrhla k Ježíšovým nohám. Vzlykala, vyjadřovala Mu svoji vděčnost a lásku a se slzami v očích vyznávala své hříchy. (srv. TV 294.9)

This was to her the beginning of a new life, a life of purity and peace, devoted to the service of God. In the uplifting of this fallen soul, Jesus performed a greater miracle than in healing the most grievous physical disease; He cured the spiritual malady which is unto death everlasting. This penitent woman became one of His most steadfast followers. With self-sacrificing love and devotion she repaid His forgiving mercy. DA 462.2

DA – Touha věků 462.2 Byl to pro ni začátek nového života, života v čistotě, pokoji a oddané službě Bohu. Pozvednutí padlé ženy bylo větším zázrakem než uzdravení té nejzhoubnější choroby. Ježíš ji vysvobodil z duchovní nemoci, která vede k věčné smrti. Kající žena se potom stala jednou z Jeho nejvěrnějších následovnic. Opuštění a milost Mu oplácela svou láskou, obětavostí a naprostou oddaností. (srv. TV 295.1)

In His act of pardoning this woman and encouraging her to live a better life, the character of Jesus shines forth in the beauty of perfect righteousness. While He does not palliate sin, nor lessen the sense of guilt, He seeks not to condemn, but to save. The world had for this erring woman only contempt and scorn; but Jesus speaks words of comfort and hope. The Sinless One pities the weakness of the sinner, and reaches to her a helping hand. While the hypocritical Pharisees denounce, Jesus bids her, "Go, and sin no more." DA 462.3

DA – Touha věků 462.3 V odpuštění a povzbuzení k lepšímu životu zazářila krása dokonalé spravedlnosti v Ježíšově charakteru. Kristus hřích neomlouvá a nezmenšuje vědomí viny. Nechce odsuzovat, ale zachránit. Svět neměl pro chybující ženu nic než opovržení a výsměch. Ježíš ji však zahrnul slovy útěchy a naděje. Sám Bezhříšný se slitoval nad slabostí hříšnice a podal jí pomocnou ruku. Pokrytečtí farizeové na ni žalovali, ale Ježíš ji vyzval: **Jan 8:11** „Jdi a od této chvíle již nehřeš!“ (srv. TV 295.2)

The dominion of evil is broken, and through faith the soul is kept from sin. He who opens his heart to the Spirit of Christ becomes a partaker of that mighty power which shall bring forth his body from the grave. DA 209.3

DA – Touha věků 209.3 Nadvláda moci zla je zlomena a víra chrání člověka před hříchem. Kdo otevírá své srdce Kristovu Duchu, stává se účastníkem oné mocné síly, která vyvede jeho tělo z hrobu. (srv. TV 130.3)

It is not Christ's follower that, with averted eyes, turns from the erring, leaving them unhindered to pursue their downward course. Those who are forward in accusing others, and zealous in bringing them to justice, are often in their own lives more guilty than they. Men hate the sinner, while they love the sin. Christ hates the sin, but loves the sinner. This will be the spirit of all who follow Him. Christian love is slow to censure, quick to discern penitence, ready to forgive, to encourage, to set the wanderer in the path of holiness, and to stay his feet therein. DA 462.4

DA – Touha věků 462.4 Kristův následovník se nikdy neodvrací od chybujícího člověka a nenechává jej řídit se do záhuby. Lidé, kteří rádi obviňují druhé a horlivě je pohánějí před soud, často hřeší ve svém životě víc než jejich oběti. Nenávidí hříšníka, ale milují hřích. Ježíš nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Takové by mělo být smýšlení všech Jeho následovníků. Křesťanská láska nespěchá s odsouzením, ráda vidí pokání, ochotně odpouští, povzbuzuje, ukazuje bloudícím cestu ke svatosti a pomáhá jim na ní vytrvat. (srv. TV 295.3)

She repaid his forgiveness and compassion, with a self-sacrificing love and worship. Afterward, when she stood sorrow-stricken at the foot of the cross, and saw the dying agony on the face of her Lord, and heard his bitter cry, her soul was pierced afresh; for she knew that this sacrifice was on account of sin; and her responsibility as one whose deep guilt had helped to bring about this anguish of the Son of God, seemed very heavy indeed. She felt that those pangs that pierced the Saviour's frame were for her; the blood that flowed from his wounds was to blot out her record of sin; the groans which escaped from his dying lips were caused by her transgression. Her heart ached with a sorrow past all expression, and she felt that a life of self-abnegating atonement would poorly compensate for the gift of life, purchased for her at such an infinite price. ST October 23, 1879, Art. A, par. 8

ST – časopis Znamení doby, 23. října 1879, čl. A, odst. 8 Jeho odpuštění a soucit Mu Marie oplatila obětavou láskou a uctíváním. Když pak stála zdrcená žalem pod křížem, viděla smrtelnou bolest ve tváři svého Pána a slyšela Jeho trpké zvolání, její nitro znovu zasáhla bolest. Věděla totiž, že tato oběť je za hřích, a její zodpovědnost jako osoby, jejíž hluboká vina přispěla k utrpení Božího Syna, jí připadala opravdu velmi tíživá. Vnímal, že bolesti pronikající tělem Spasitele byly určeny jí. Krev stékající z Jeho ran měla smazat záznam jejích hříchů. Těžký dech vycházející z úst umírajícího Krista způsobilo její přestoupení. Srdce Marie trpělo nepopsatelným zármutkem a uvědomovala si, že ani život plný sebeobětování a pokání by nedokázal dostatečně vynahradit dar života, který pro ni byl získán za tak nesmírnou cenu.

Mary had been looked upon as a great sinner, but Christ knew the circumstances that had shaped her life. He might have extinguished every spark of hope in her soul, but He did not. It was He who had lifted her from despair and ruin. Seven times she had heard His rebuke of the demons that controlled her heart and mind. She had heard His strong cries to the Father in her behalf. She knew how offensive is sin to His unsullied purity, and in His strength she had overcome.... DA 568.1

DA – Touha věků 568.1 Na Marii se lidé dívali jako na velkou hříšnici. Kristus však znal okolnosti, které formovaly a ovlivňovaly její život. Mohl v ní uhasit veškeré naděje, ale neudělal to. Pozvedl ji z jejího zoufalého stavu. Marie slyšela, jak sedmkrát vyčinił démonům, kteří ovládali její srdce i mysl, i to, jak usilovně za ni prosil Otce. Pochopila, jak hrozný je hřích vedle Ježíšovy neposkvrněné čistoty a v Jeho síle zvítězila.... (srv. TV 359.6)

Through His grace she became a partaker of the divine nature. The one who had fallen, and whose mind had been a habitation of demons, was brought very near to the Saviour in fellowship and ministry. It was Mary who sat at His feet and learned of Him. It was Mary who poured upon His head the precious anointing oil, and bathed His feet with her tears. Mary stood beside the cross, and followed Him to the sepulcher. Mary was first at the tomb after His resurrection. It was Mary who first proclaimed a risen Saviour. DA 568.2

DA – Touha věků 568.2 Skrze Kristovu milost měla Marie účast na božské přirozenosti. Padlá žena, jejíž mysl byla příbytkem démonů, byla přivedena ke Spasiteli. Směla s Ním být ve velmi úzkém společenství a sloužit Mu. Marie seděla u Jeho nohou a učila se od Něho. To ona Mu vylila na hlavu vzácný olej a slzami Mu smáčela nohy. Stála u kříže a následovala Je k hrobu. Marie byla tou první, kdo přišel k hrobu po Jeho vzkříšení, a jako první zvěstovala, že Spasitel vstal z mrtvých. (srv. TV 360.1)

Marek 16:9-10 ⁹Ráno prvního dne týdne, když Ježíš vstal, ukázal se nejprve Marii Magdalské, od níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰Ona šla a oznámila to těm, kteří byli s ním a kteří teď plakali a truchlili.

Jesus knows the circumstances of every soul. You may say, I am sinful, very sinful. You may be; but the worse you are, the more you need Jesus. He turns no weeping, contrite one away. He does not tell to any all that He might reveal, but He bids every trembling soul take courage. Freely will He pardon all who come to Him for forgiveness and restoration.... DA 568.3

DA – Touha věků 568.3 Ježíš zná situaci každého z nás. Možná si řekneš: Jsem hříšný, velmi hříšný. A může to být pravda. Čím jsi však horší, tím více potřebuješ Krista. On nikoho, kdo lituje svých hříchů,

neodmítne. Nikomu nepřipomíná, co o něm ví, ale každého zkroušeného člověka povzbudí. Odpustí všem, kdo k Němu přijdou s touhou po odpuštění a proměně.... (srv. TV 360.2)

The souls that turn to Him for refuge, Jesus lifts above the accusing and the strife of tongues. No man or evil angel can impeach these souls. Christ unites them to His own divine-human nature. DA 568.5

DA – Touha věků 568.5 Ježíš každého, kdo se k Němu utíká, povznáší nad všechna obvinění a pomluvy. Takové lidi pak nemůže nikdo, ani zlý anděl, obžalovat. Kristus se s nimi spojuje svou božskou i lidskou přirozeností. (srv. TV 360.4)